

зарадванъ, взелъ скъпото за него животно, като не забравилъ да ги попита съ какво се храни, освѣнъ съ мишки. Тѣ му казали, че яде „*яйца и мастъ*“ и той за да не забрави съ какво се храни изъ пѣтя си повтарялъ на всѣка крачка — „*яйца и мастъ,*“ „*яйца и мастъ.*“

Но като вървѣлъ, ненадѣйно се спъналъ, и кога станалъ вмѣсто да казва „*яйца и мастъ,*“ зелъ да повтаря „*дѣца и насъ,*“ „*дѣца и насъ,*“ безъ да обърне внимание, че е побъркалъ думитѣ. Като си отишълъ въ селото, бързалъ да се похвали съ новото животно, като разправялъ, че то изтрѣбвало мишките.

Но като го попитали съ какво се храни, и той безъ да размисли имъ казалъ съ „*дѣца и насъ,*“ тѣ, като прости хора, всички изтръпнали отъ страхъ и викнали въ единъ гласъ — „Да се убие това страшно животно! да се убие! то ще изаде насъ и дѣцата ни!“ И всички съ силни викове и крѣсъци се впуснали подиръ невинната котка да я убивать. Но котка тѣй лесно хваща ли се! Тя влѣзла въ една кѣща, тѣ я изгонили и така я гонили изъ цѣлото село безъ да могатъ да я хванатъ и убиятъ.

Най-послѣ рѣшили да запалятъ кѣщата, въ която влѣзе. Запалили една кѣща, котката избѣгала пакъ, запалили втора, третя, до като котката цѣла изплашена избѣгала въ близката до селото гора и тамъ се спасила!

Ст. Г. Късеевъ.

